

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

HVAR 8 DAG

ILLUSTRERADT

MAGASIN

8DE ÅRG.

DEN 9 DECEMBER 1906.

N° 10

HVAR 8 DAGS FOTOGRAF I STHLM.

P. J. BRÅKENHIELM.
LANDSHÖFDING.

Kl. 2. K. m. A. B. Print Sjöströms Sthlm. 110

PER JOHAN BRÅKENHIELM.

TILL PORTRÄTTET Å FÖREGÅENDE SIDA.

Landshöfdingen i Uppsala län, ståthållaren på Uppsala slott Per Johan Bråkenhielm har för närvarande en längre tids tjänstledighet, och det torde nog förhålla sig på det sättet, att landshöfding Bråkenhielm, hvilken är pensionsmässig inom en icke alltför aflägsen framtid ämnar lämna sin landshöfdingebefattning.

Son af landssekreteraren Karl Gustaf Bråkenhielm och Fredrika Charlotta Herslow, föddes Per Johan Bråkenhielm den 8 sept. 1840 i Malmö. Han blef student i Lund 1857, aflade kansliexamen 1858 och examen till rättegångsverken 1861. Samma år auskultant i hofrätten öfver Skåne och Bleking, blef B. 1863 e. o. notarie i Göta hofrätt, 1866 vice härads-höfding, 1872 assessor i Göta hofrätt, 1874 konstituerad revisionssekreterare och 1876 underståthållare i Stockholm. 1895 följde utnämningen till landshöfding i Uppsala län och ståthållare på Uppsala slott. Gift 1869 med Margareta Kinnear Jobson från Skotland,

hade landshöfdingen helt nyligen den djupa sorgen att förlora sin maka.

B. har alltid utmärkt sig för ett friskt och lifligt väsen och har på de olika ställen där han verkat, förvärfvat stor popularitet. Skicklig jurist och rapp expeditionskarl låg B. mycket i under sin underståthållaretid i Stockholm.

I Uppsala stad och län har B. icke endast varit väl den mest populära landshöfding som där residerat — glad student bland studenterna — utan har äfven gjort betydande insatser för stadens och länets utveckling. Den lyckade restaureringen af Uppsala gamla förfallna slott har tillkommit på landshöfdingens initiativ; för rationell tuberkulosvård på åtskilliga ställen inom länet, för kommunikationernas utveckling o. s. v. har han med lust och glädje arbetat. Och bland hög och låg, bland ung och gammal har den gemytlige, skämtsamme landshöfding Bråkenhielm idel vänner.

»OSCAR I:s MINNE» FIRAR 30-ÅRSJUBILEUM.

H. 8 Dn STOCKHOLMSFOTOGRAF.

OSCAR I:s STIFTELSE I STOCKHOLM.

Kitelé: Kem. A.-B. Bengt Sjöforsparre Stålm.—Glg.

Den 1 dec. frade den af änkedrottning Josefina upprättade stiftelsen "Oscar I:s minne" i Stockholm sitt 30-årsjubileum, hvarvid i närvaro af flera medlemmar af den kungliga familjen på stiftelsebyggnadens förgård vid Djurgårdsgatan å Söder en byst i brons, utförd af bildhuggaren Strandman, afträcktes af änkedrottning Josefina. Högtidstalet hölls af ordf. i stiftelsens styrelse, kabinettskammarherren, friherre C. G. R. Cederström.

Änkedrottningen grundade "Konung Oscar I:s minne", hvilken stiftelse afser att åt äldre, mindre benedlade fruntimmer af ståndspersonsklassen bereda ett godt och fridfullt hem, 1873, till minne af 50-årsdagen af hennes ankomst till Sverige. Stiftelsens kapitalbehållning uppgår till 676,000 kr.

Till vård kan stiftelsen upptaga samtidigt 54 pen-

sionärer, och har antalet pensionärer under 30-årsperioden uppgått till 145 personer. För närvarande vistas å stiftelsen 45 pensionärer, hvilka betala från 300 till 450 kr. årligen för allt hvad de af stiftelsen komma i åtnjutande af, bostad, möbler, sängkläder och sänglinne, värme, belysning, kost och läkarevård. Stiftelsen har en präktig park, som om sommartiden utgör en omtyckt tillflyktsort för pensionärerna.

Dr: Jos. Müller, som vid stiftelsens grundande var änkedrottningens handsekreterare, har från första stunden medverkat till stiftelsens tillkomst och utveckling och är nu dess verkställande direktör. I öfrigt utgöres styrelsen nu af kabinettskammarherren, friherre C. G. R. Cederström, kommandörkaptenen C. E. de Champs, hofrättsrådet, greve G. von Rosen och dr: G. Th. Sällberg.

Efter fotografi

Kitohé: Kem. A.-H. Bengt Sjöversparre Stalm—Gbg.

AFTÄCKNINGEN AF DROTTNING JOSEFINAS BYST.

Efter porträtt.

Kitohé: Bengt Sjöversparre.

FRITHIOF HELLBERG. †

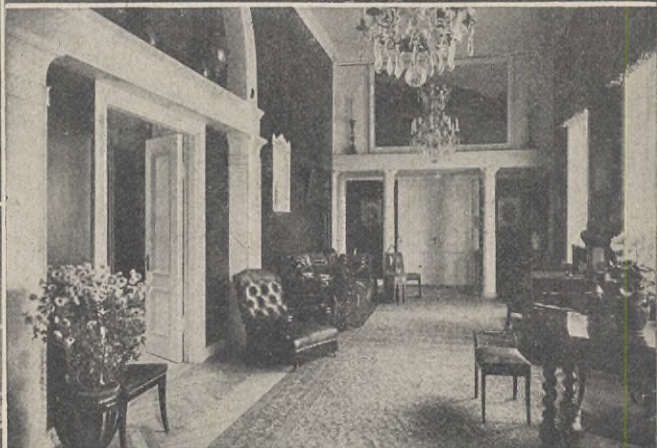
Hufvudredaktören för och utgifvaren af tidningen "Idun" i Stockholm, herr *Frithiof Hellberg*, afled den 3 dec. vid 51 års ålder. De data vi nedan anteckna om den bortgångne bilda ramen kring en lifsgärning som är förtjänt af uppmärksamhet och erkännande. — Han har bringat fram Idun till den plats densamma nu intager bland vårt lands illustrerade tidningar — och han var den förste att väcka intresset för just denna gren af vår präss. Vår tidning har vid mer än ett tillfälle korsat vapen med Idun och dess energiske chef. Dock, hvilken ställning H. S. D. än kommit eller framdeles kommer att intaga till Idun — vare sig en vänskaplig eller motsatsen, vi hoppas det förra — så är det af uppriktigt hjärta och ärligt sinnelag vi bringa den afidnes minne vår kollegiala hyllning.

H. B.

*

Frithiof Hellberg är född i Uppland 1855. Student i Uppsala 77, ägnade han sig efter en tids studier åt publiciteten och tillhörde bl. a. Vårt Lands och Stockholms Dagblads redaktioner. Den illustrerade veckotidningen Idun grundade han 1887 och har alltsedan ägnat denna publikation lejonparten af sina krafter. Har dessutom grundat Iduns Modetidning, Kamraten m. fl. En af Publicistklubbens och journalistvärdens mera bemärkta medlemmar.

HÄRTIGPARETS AF VÄSTERGÖTLAND NYA DJURGÅRDSHEM.

Efter fotografier

PRINSPARET OCH YNGSTA PRINSESSAN.
HALLEN.

Kitché: Kem. A.-B. Bengt Silfverparre Skölm—Gbg.

F. D. BYSTRÖMSKA VILLAN Å DJURGÅRDEN.
Efter ritning af arkitekt Boberg ombyggd för hertigparet af Västergötland.
ROKRUMMET.
PRINSENS SKRIFRUM.

Prins Carl och prinsessan Ingeborg ha å Djurgården i Sockholm inköpt och efter arkitekt Bobergs ritningar låtit om- och tillbygga åt sig Byströms villa. Hertigparet har helt nyligen inflyttat i sitt nya vinterresidens, dit härom dagen representanter för olika

tidningar, däribland H. 8. D., voro inbjudna att bese villan. Denna ter sig nu synnerligen fin och förnäm och samtidigt ovanligt hemtreflig. Snöhvita tak och dörrar, väggar i delikata färgtoner — tapeter saknas fullständigt — lätta sidengardiner, vac-

kert gruppe-
rade antika
och moderna
möbler, mån-
ga dyrbara
konstverk och
konstindustri-
ella föremål
— allt bildar
ett sällsynt
stilfullt helt.
Särskildt an-
slående är den
genom två vå-
ningar dragna
hallen med
gamla mar-
morpelare

från Byström-
ska tiden —
äfvén vestibul-
en är smyc-
kad med
smäckra mar-
morpelare —
och en ståtlig
fresk, likaledes
af By-
ström, ofvan-
till samt hvit
genombruten
barriär och
charmant
trappanord-
ning. Salon-
gen i gult är
också ett af de
vackraste rum
man kan se,
likasom prins
Carls ytterst
smakfulla
skrif- och bib-
lioteksrum.

Den icke
minst intres-
santa delen af
villan utgöres
af småprinses-
sornas rum,
enkelt och hy-
gieniskt an-
ordnade. Stora
lekrummet
kan för resten
kallas ett "bar-
nens paradís".

efter fotografier

PRINCESSANS SKRIFRUM. — SALONG. — SMÅPRINSESSORNAS RUM.

Kitché - Bengt Sjöforsparre.

Den 28 nov. afled på Ekerön i Mälaren för egen hand en i sitt slag alldeles förträfflig artist, skämttecknaren Oscar Andersson, hvilken sedan 1899 fröjdade allmänheten med sina fantastiskt humoristiska teckningar i Söndags-Nisse. Son af ett fattigt vaktmästarefolk, började O. A. sin bana som snickare. Han gick 1895—97 på Tekniska skolan i Stockholm. För rätten var han self-made som man och artist.

O. A. hade en utomordentlig begåfning, han var född originell humorist med aldrig sinande fantasi, och fastän han hade en så ringa underbyggnad, åstadkom han likväl massor af fullödiga saker i den glada excentriska genren. Öfver linjernas säkerhet och det helas artistiska fulländning kunde man knappast glädja sig, då man såg en bild af Oscar Andersson, sådant var icke hans styrka. Men själfva idéen, fantasien, schwungen, det oförmodade i alltihop gjorde, att en teckning af den framstående, i själ och hjärta väl helt melankoliske humorist, som i lifvet bar namnet Oscar Andersson, alltid fängslade, roade och icke sällan stannade i minnet. O. R.

I AMERIKA UPPBUREN LANDSMAN.

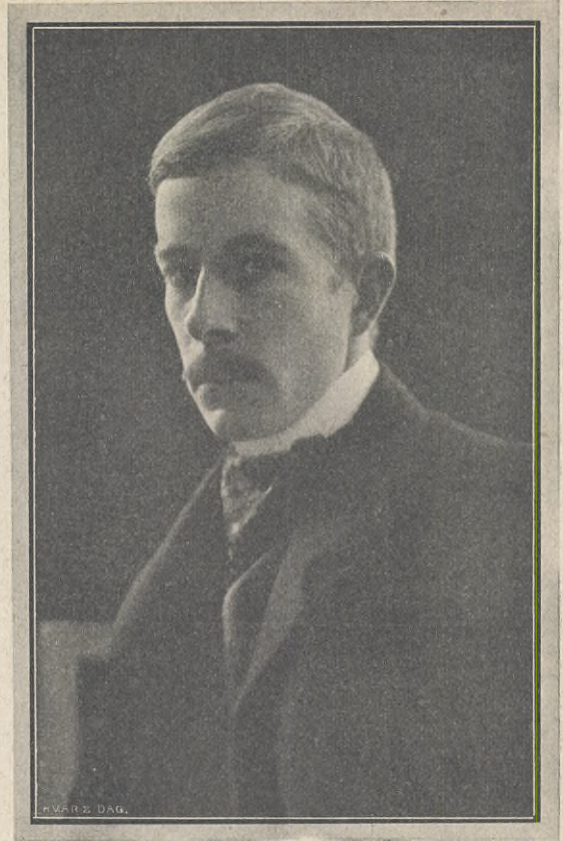
En af Newyorks mest bemärkte svenskar är *Emil F. Johnson*, hvilken nyligen vid återkomsten från ett besök i Sverige blef föremål för en hjärtlig hyllning af våra landsmän.

J. föddes i Västergötland 1864. Student 84, erhöll han samma år inträde vid Tekniska högskolan i Stockholm, utexaminerades därifrån 87 och for samma år till Nordamerika, där han allt sedan haft sin verksamhet.

De grundliga kunskaper, han erhållit i Sverige, gjorde det lätt för honom att därute finna lämplig sysselsättning inom sitt fack — ett faktum, för hvilket han alltid ansett sig stå i stor tacksamhetsskuld till fäderneslandet.

Efter att hafva fullständigt sin teoretiska uppfostran genom praktisk verksamhet, grundade han år 1891 för egen räkning en affär som analytisk och rådgivande kemist, hvilken affär han fortfarande innehar. Han utnämndes år 1894 till medlem af staden Newyorks hälsovårdsnämnd och kvarstår fortfarande som sådan.

Hans arbete för sina landsmäns bästa, för svensk

Efter porträtt.

OSCAR ANDERSSON. †

Kliché: Bengt Silfversparre.

kultur på amerikansk grund, för svenska namnets höjande inom Förenta Staterna och för af hjälpande af sjuk-

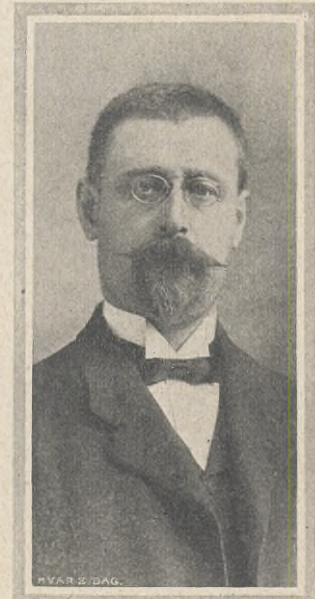
dom och nöd bland hitkommande och härvarande landsmän har varit oafbrutet och osjälviskt, allt sedan hans hitkomst.

Som ytre bevis på detta oegennyttiga arbete må påpekas: att han varit medlem af Svenska Ingenjörföreningen i Förenta Staterna sedan första året den stiftades, nästan hela tiden styrelseledamot däri och flere gånger dess ordförande eller klubbmästare; att han arbetat med hela sin kraft för att göra vår store landsmans, John Ericssons, minne och lifsgärning erkänd och uppskattad af den amerikanska nationen; att han i sju år varit kassör för försäkringsföreningen Skandia och två gånger ordförande i den kommitté, som omarbetat dess stadgar; att han var en af grundläggarna till Svenska Hjälpföreningen, hvars direktionsmedlem han varit allt sedan dess instiftande och hvars kassör han är sedan åtta år tillbaka; att han för närvarande är en af de verksamaste arbetarne för upprättandet af en svensk Handelskammare i Newyork; att han är en ifrig och verksam medlem af kommittén för lungotens bekämpande bland landsmännen i Newyork och ordförande för Svenska Centralförbundet i Newyork och omnejd.

Geheimmedicinalrådet Passow, professor vid Berlins universitet, öfverläkare vid kungliga Charitékliniken i Berlin, har i dagarne utfört en öronoperation å kronprinsessan Victoria.

Efter porträtt. Kliché: Bengt Silfversparre.
GEHEIMMEDICINALRÅDET
PASSOW.

Efter porträtt.

F. F. JOHNSON.

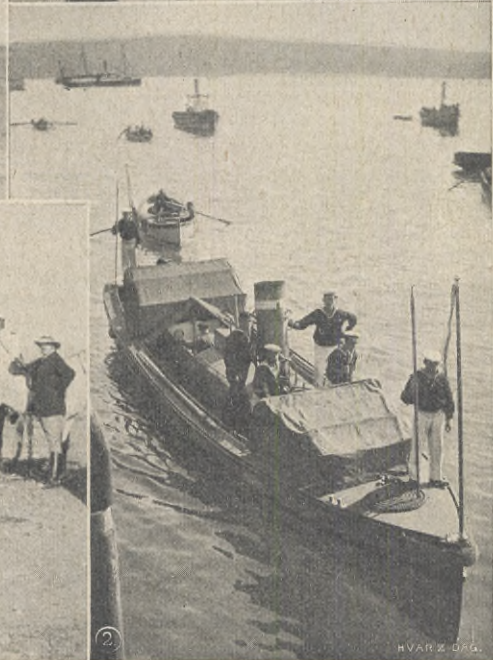
Kliché: Bengt Silfversparre.

SVENSK ÖRLOGSMAN I TANGER.

1. PANSARBÅTEN DRISTIGHETEN PÅ BESÖK I TANGER.

3. KOMMENDÖRKAPTEN AF KLINT, DRISTIGHETENS BEFÄLHAFVARE. Å hans högra sida E. Dahl, svensk vice konsul, å hans vänstra sida E. Rey, dragoman å generalkonsulatet.

EFTER FOTOGRAFIER.

Efter fotografier.

4. FRÅN UTFÅRDEN TILL FYRTORNET CAP SPARTEL, ARRANGERAD FÖR DRISTIGHETENS OFFICERARE.

2. DRISTIGHETENS ÅNGSLUP LÄGGER TILL VID TANGERS BRYGGA.

Kliché: Kem. A.-B. Bengt Silfverparre S:t. In.—Gbg.

Svenske pansarbåten Dristigheten besökte i slutet af november Tanger, hvarvid dess befäl och officerare voro föremål för mycken uppmärksamhet från myndigheternas sida. Vi ha af en svensk korrespondent satts i tillfälle att meddela några bilder dels från che-

fens officiella landstigning och visit hos sultanens representant i Tanger, Si Mohamed Torres, dels från en af svenske vice konsuln herr Emil Dahl för officerarne anordnad utflykt till det ett par timmars vägf från Tanger belägna fyrtornet Cap Spartel.

GAMLA PORTRÄTT.

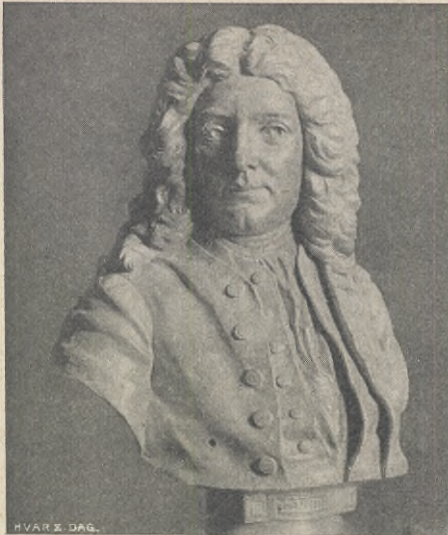
FÖR HVAR 8 DAG AF STEN.

Mor höll på att städa i fars chiffonier. Det är en sådan där intressant, gammaldags chiffonier med en oändlig mängd af lådor och fack. Jag stod bredvid mor "för att hjälpa till" — det finns nu öfver hufvud taget intet så lockande som att rota i fars gömmor, hälst som det så sällan får ske. Där finnas de lustigaste gamla träsnitt, där finnas gamla klockor af alla former och storlekar och en otrolig massa småsaker

af de mest olika slag. För hvarje låda mor drog ut, stack jag nyfikat fram näsan och kikade in. — Nej, se där! En hel låda med gamla porträtt! — Ack, mor! säger jag så bedjande jag kan och drar till mig lådan. Där blicka stela herrar i höga, styfva krugar emot mig, där finnas damer med kanonlockar vid öronen och ett steltnadt, stereotypiskt leende på läpparna. De se så döda och ointressanta ut allesammans.

STATYAFTÄCKNING I LUND.

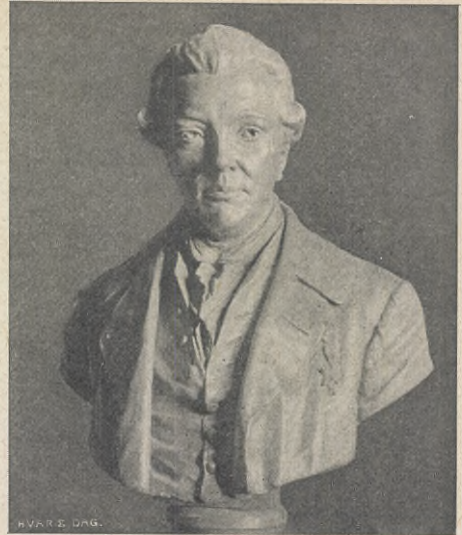
HVAR 3 DAG.

Foto. Rahmn, Lund.

Kliché: Bengt Sjöfversparre.

KILIAN STOBÆUS.
* 1690. † 1742.

Den 3 dec. af-täcktes i Lund högtidligen fram-för universitets-byggnaden tvänne byster af univer-sitetets stormän från äldre tider, arkiatern och pro-fessor Kilian Stobæus och profes-sorn Anders Joh-an Retzius. By-sterna äro model-lerade af *Walter Runeberg*. Kilian Stobæus var be-römd läkare, na-turvetenskaps-man och histori-ker. Retzius var äfven framståen-de naturforskare och professor i alla naturveten-skaperna och eko-nomi.

HVAR 3 DAG.

Foto. Rahmn, Lund.

Kliché: Bengt Sjöfversparre.

ANDERS JOHAN RETZIUS.
* 1742. † 1821.

Men se där! Ah! — Jag har fått i min hand ett porträtt i medaljongformat, en ung flicka med halflånga kjolar och hängande lockar. Den lätta klädningen sluter först tätt till det späda bröstet och faller sedan rakt ner i mjuka veck. Ansiktet är barnsligt rundt, läpparna halföppna, och ögonen stråla af skälmskhet och lefnadslust. Det är något så obeskrifligt sprittande och graciöst i hela den lilla varelsen, att jag känner mig helt tjugad. — Snälla mor, hvem är detta? frågar jag ifrigt. Här bakom står bara "Anne Sophie"! Mor ser upp. — Det är ju farmor vid femton år, säger hon. — Farmor, ånej mor! Farmor, det är ju den stela gumman i krinolin. Och jag ser bort mot kakelugnshyllan, där porträtten af farfar och farmor stå i sina mörka ramar. — Gumman! säger mor. Farmor dog vid trettio två år, då det elfte barnet föddes.

Jag går fram till kortet i den svarta ramen och betraktar det så noga som aldrig förr. Jag ser en spenslig figur i höghalsad klädning, ett magert ansikte med hopknipna läppar och ett par stora, trötta ögon. — Hon dog vid trettio två år, då det elfte barnet föddes, säger jag sakta. Ligger det inte en hel lefnads-saga i de orden? — Jag ser på farfar, som sitter där bredvid, bred och dryg, med djärfva ögon och ett brutalt drag kring munnen, som jag alltid tyckt illa

om. Och jag tycker, att jag förstår sagan bättre. Jag sätter mig i fars lästol med korten framför mig. Långe betraktar jag det lilla medaljongporträttet. De glada ögonen le skälmskt emot mig, jag tycker, att läpparna röra sig, och det är, som om den lätta gestalten trädde lifslevande emot mig. —

— — — Hon står ute i den stora trädgården, barsalsad och bararmad, iförd endast en tunn, hvit nettelduksklädning och en halmhatt med skära band, knutna under hakan. Det är tidigt på morgonen, klockan är väl knappt sex, och dagen ligger frisk och glittrande i gräset. Anne Sophie drar några djupa andedrag, så höjer hon armarna öfver hufvudet och börjar dansa öfver den daggvåta gräsmattan i sina tunnsulade skor. Det glittrar skälmskt till i hennes ögon. Tänk om söta mor såge henne nu! Men hvem kan sofva, då solen lyser rakt in genom det blommiga sängomhänget, hvem kan låta bli att dansa i denna välsignade, soliga värld! Det skulle hon säga söta mor.

Men tyst! Stod inte kusin Kristian därborta under det blommande äppelträdet med ryggen vänd emot henne? Den dumme pojken, han tittade upp mot ett fönster med rosiga gardiner, kanske trodde han, att någon skulle visa sig där — —. Det skulle han få sota för. Han förtjänade också en minnesbeta för

Forts. å sid. 157)

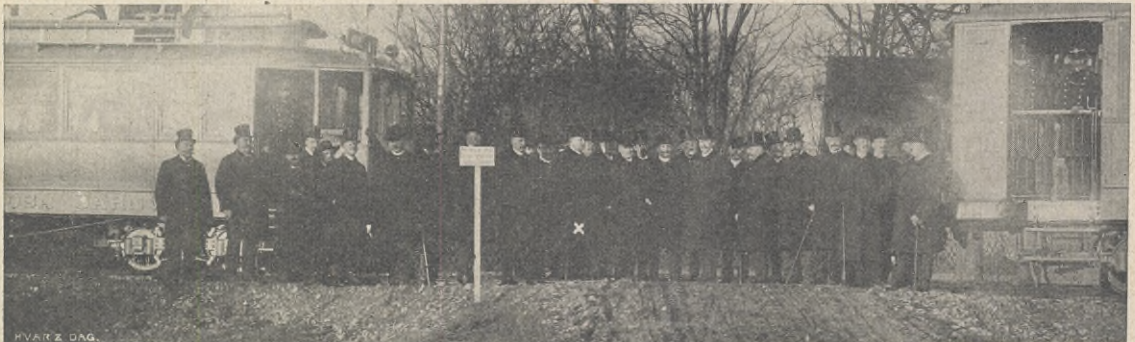

Foto. Nilson, Helsingborg.

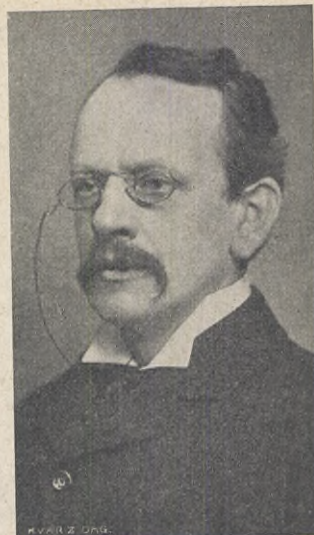
Kliché: Knn. A.-H. Hemat Sjöfversparre Sthlm.—Gbg.

SVERIGES FÖRSTA ELEKTRISKA NORMALSPÅRIGA JÄRNVÄG HELSINGBORG—RÅÅ—RAMLÖSA.
Från invigningshögtidligheterna den 1 december. Konsul Persson, Helsingborg (X), ordf. i järnvägens styrelse.

TRENNE AF ÅRETS NOBELPRISTAGARE.

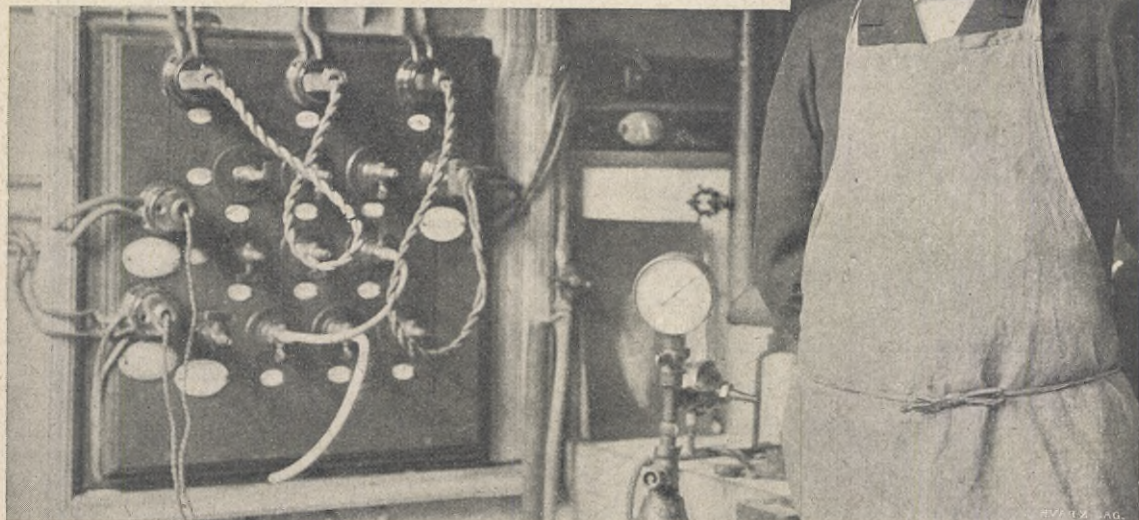
GIOSU  CARDUCCI, NOBELPRISTAGARE I LITTERATUR. Porträtt taget i Cesana 1905.

Efter porträtt. KIL-AB: Bengt S fverparre.

J. J. THOMSON,
NOBELPRISTAGARE I FYSIK. Pro-
fessor vid Cambridges universitet.

HENRI MOISSAN, NOBELPRISTA-
GARE I KEMI. Professor Moissan i sitt
laboratorium.

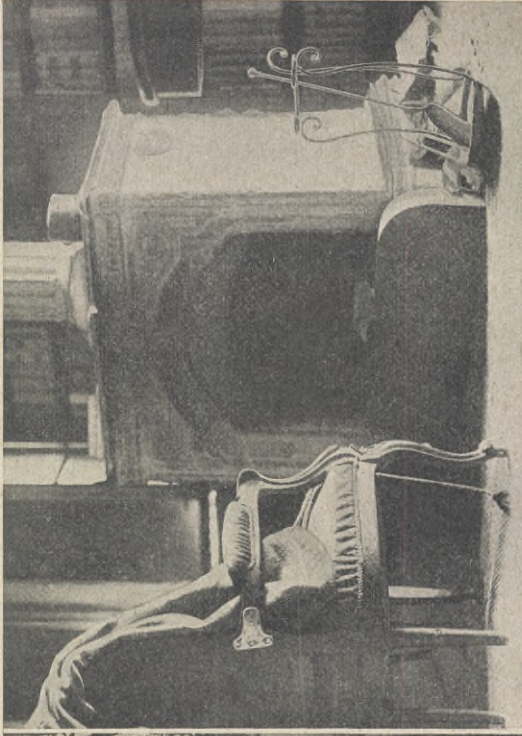
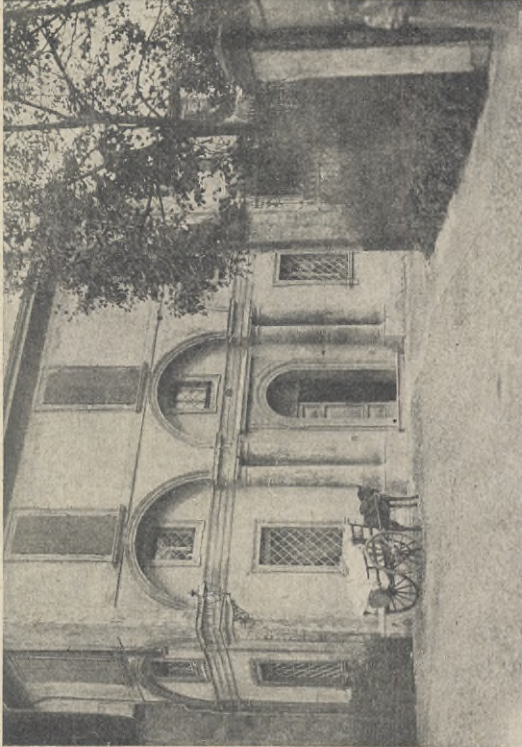
Efter fotografi.

Kiloh  : Kem. A.-B. Bengt S fverparre Sthlm.—089

CARDUCCI-BILDER.

DET HUS SOM
CARDUCCI BE-
BOR I BOLOGNA.
Huset, har inköpts
af drottning Mar-
gherita för att ef-
fälla diktarens från-
falle kunna bevaras
som ett nationellt
minnesmärke.

SENASTE POR-
TRÄTT AF CAR-
DUCCI TAGET I
BOLOGNA DEN
10 NOVEMBER.
Diktaren, som ef-
ter ett slagantfall
är förlamad, bäres
till sin vagn för att
företaga sin dag-
liga promenad.

Öfver fotografier.

CARDUCCIS BIBLIOTEK.

EN PLATS DÄR DIKTAREN ÄLSKAR ATT UPPEHÅLLA SIG.
CARDUCCIS SKRIFTBORD I HANS ARBETS-
RUM I BOLOGNA.

Det rykte som redan för länge sedan visste förtälja, att Nobelpriset i litteratur i år skulle komma att tilldelas *Giosuè Carducci*, talade sant. I god tid före den officiella dagen den 10 dec. är det bekant, att den gamle italienske barden hedrats med utmärkelsen. Personligen kan han dock icke, bunden af sjukdom som han är, tänka på att mottaga priset.

Född 1836 gjorde sig Carducci ganska tidigt bemärkt som oppositionell diktare. Han reagerade framför allt mot romantiken med dess dunkel och svulst, och satte som sitt mål den stilens klarhet, till hvilken blott antiken har förebilden. Flera diktsamlingar sågo dagen. Med en språkbehandling som är fullkomligt mästerlig omsatte han ett modernt och lidelsefullt sinne i avvägda och genomskinliga strofer, hvilka han i sin vördnad för den hedniska klassiciteten betecknade som "barbariska".

Carduccis berömdaste dikt är hans "Hymn till Satan", hvilken utkom 1863.

Hans "revolutionära" tendenser ha aldrig tagit annat än fullt behärskade former. Aldrig ett ögonblick har han offrat stilen för en öfvermäktig känsla. Detta i förening med hans fina bildning och stora beläsenhet — han är f. d. senator och universitetsprofessor, har utgifvit förträffliga litteraturhistoriska essayer — gör, att man först och främst måste betrakta honom såsom en aristokratisk diktare.

Som realist har han bildat skola. Den kring hans banér samlade skaran är känd under namnet verister.

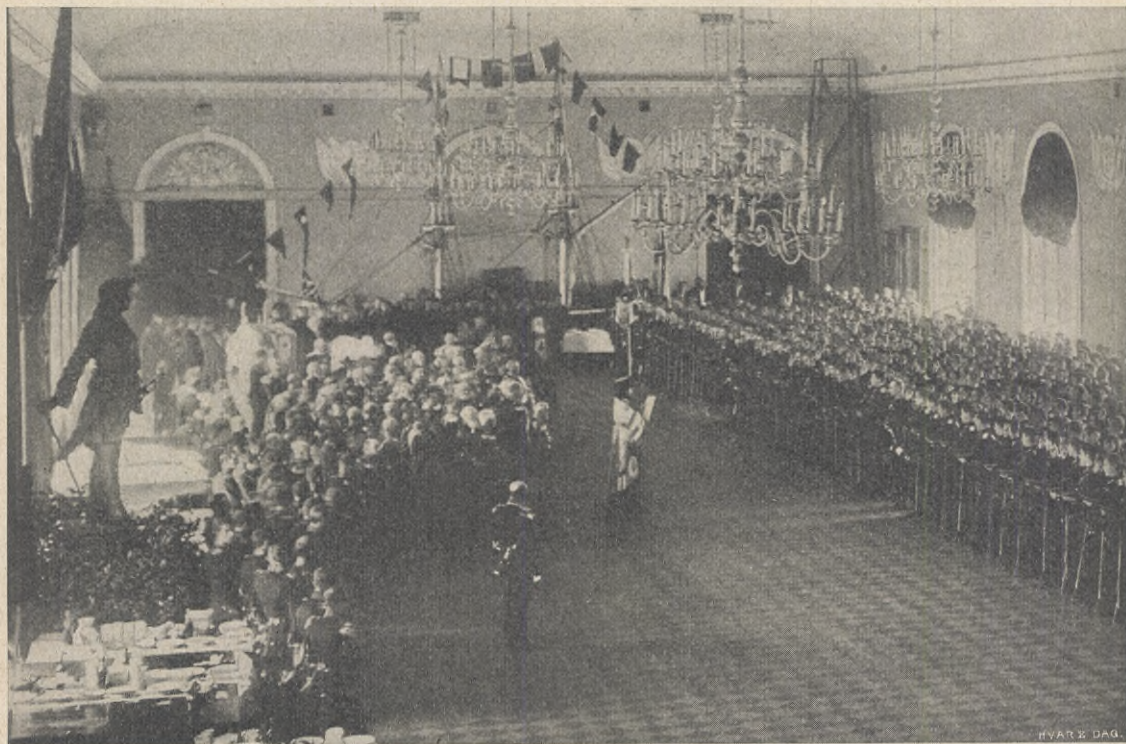
*

Professor *Joseph John Thomson* är född 1856 i Manchester. Han är en af samtidens förnämsta vetenskapsmän på den experimentella fysikens område samt äfven utmärkt matematiker.

(Från HVAR 8 DAGS korrespondent i Paris.)

Med telegrammet om den berömda kemistens, *Henri Moissan*, förestående Nobel-kroning i handen ringde jag på i ett elegantare privathotell, rue Vauquelin 7, nära Panthéon. I en salong, där ståtliga bronzer täflade i dyrbarhet med dukar af berömda mästare, mötte mig en hvithårig och skäggig gubbe, med ett vänligt förekommande leende på läpparne. Vid min listiga förfrågan huruvida jag möjligen var den förste att meddela den stora nyheten, svarade han ännu slugare, men mycket belåtet, att "han icke visste något alls". Och då jag min journalistplikt likmätigt sökte snärja honom i frågor om garn, t. ex. med undran om han tänkte resa upp för att personligen hämta priset, svarade han mycket diplomatiskt att "han ofta är ute på resor". Då jag tyvärr icke kände stort mer om herr kemisten — mineralogen än att han kunde den dyrbara konsten att "göra diamanter" och jag icke nämndes misstänka vår akademi för att ha velat uppmuntra denna föga samhällsnyttiga sport, framkastade jag en stilla undran om det var något *särskildt* verk, som förskaffat honom den stora hedersbevisningen. "Knappast, det lär väl vara *hela* mitt arbete", blef det försiktiga, alltjämt leende svaret. Och då min alltjämt belåtet mysande värd följde mig till dörren i sin dyrbara salong, gjorde jag i mitt stilla sinne den reflexionen, att lumpna 200,000 francs nog icke kunde skänka någon glädje eller bereda någon tillfredsställelse åt en dylik matador. Men se *äran* . . .

Och jag fick en idé som jag underdånigt hembjuder åt våra akademier, hvilka tyckas framhärda i sin mani att leta upp de materiellt bäst situerade som existera. De kunde ju ge medaljen och hedern åt någon vetenskapens furste, men pängarne åt något stackars svältande uppfinnarsnille . . .

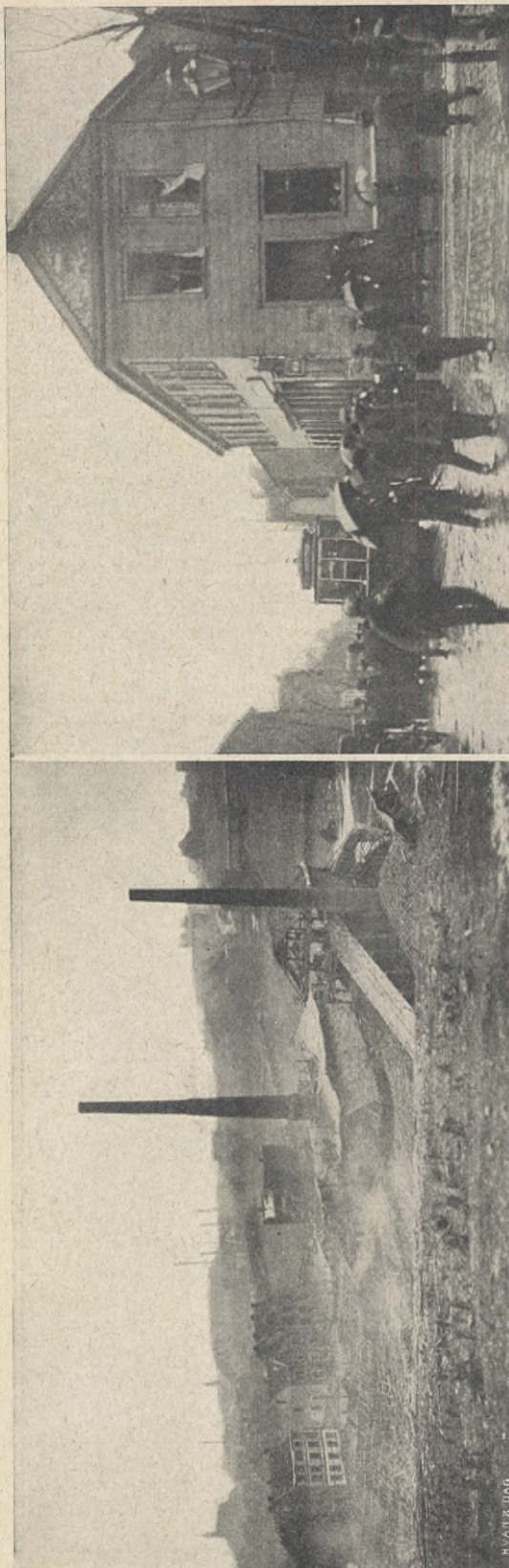

Efter fotografen

DE NYANTAGNA RYSKA SJÖKADETTERRNA AFLÄGGA SIN TRO- OCH HULDHETSSED I KRONSTADT.

Ensam i förgrunden, marinminister Birjuloff. Därbortom t. h. prästen som förestafvar eden.

Klöhn: Kem. A.-B. Bragt Stillersparre Stäm.—Osp.

Efter fotograf.
DEN FRUKTANSVÄRDA EXPLOSIONEN I ANNEN: Den förstörda robotfabriken. — En gata i Annen efter explosionen.

Den förmodligen genom attentat försäskade robotexplosionen i Annen har förorsakat fruktansvärda ödeläggelser, kraft ett 50 tal människolif och svårt lemlästet hundrats personer. Annen är en stad på 12,000 invånare. I det en mil därifrån belägna Dortmund ha massor af fönsterrutor sprungit. I den hemsoöka trakten har rådt en fruktansvärd panik, emedan alltiämt nya explosioner voro att befara.

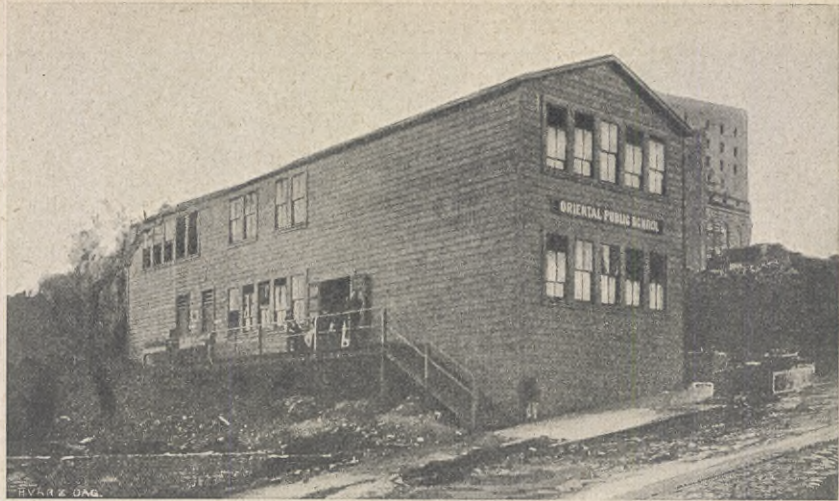
*

Köpenickkaptenen har dömts till 4 års fängelse. Vid rättegångarne har han ådragit sig allmän sympati genom sitt måttfulla och medvetna uppträdande. Det återstår att se, om han icke blir benådad. De 15 års tukthus han förut afjänat lära ha varit något för hastigt och rikligt tillmätta. Man har alltså den utvägen att hänvisa till att han redan i förväg afjänat sitt straff.

PROCESSEN MOT KÖPENICK-KAPTENEN: Köpenicks borgmästare dr Langerhans (X) becer sig till domsalen. — De till vittnesmal instämde soldaterna, skomakare Voigts ofrivilliga medhjälpare.

Ett bolag har bildats i Newyork, hvars höga bestämmelse det är frakta äkta Jordanvatten från Palestina till Förenta Staterna. Vattnet skall användas vid dop, och eventuellt äfven som bordsvatten. I spetsen för företaget står en öfverste Clifford Nadaud (X). (Vid hans sida å bilden står Jerichos guvernör). Första sändningen omfattade 53 fat om 600 kilo hvartdera.

Efter fotografi

DEN AMERIKANSK JAPANSKA SPÄNNINGEN.

Klické: Bengt Silfverparre.

Kines- och koreanskolan i San Francisco, dit de japanska barnen blefvo uteslutande hänvisade.

Efter fotografi.

ARMENISK-AMERIKANSK FÖRETAGSAMHET: JORDANVATTEN TILL AMERIKA.

Klické: Kon. A.-B. Renot Silfverparre Sthlm—Gbg.

(Forts. fr. sid. 152.)

sitt uppförande i går. Det var, när hon matade svanorna. Hon var nästan säker på, att han kysst hennes nacke, fastän håret nu råkade vara så tjockt, att hon inte riktigt känt det. Nu skulle han allt få betaldt. Och Anne Sophie smög sig ljudlöst bakom honom och drog hastigt ned en stor gren öfver honom. Det lyckades! Han blef alldeles full af glittrande dagg-

droppar, hela hans dumma ansikte fick sig en dusch. Anne Sophie skrattade hejdlöst. — Men så tog hon till benen, — ty kusin Kristian hade ett rysligt hämdgirigt sinnelag. Hon hörde hans steg allt närmare. Vid svandammen fick han fatt i en lock, och hon måste stanna. — "Bed om förlåtelse!" befalld han. — "Aldrig!" — "Ja, då — då kysser jag dig". —

J. O. HUSS.

Den 24 nov. fyllde kyrkoherden Johan Olof Huss 90 år. Stud.-ex 40, prästvigd 42. pastoralex. 58. Predikant och lärare vid folkhögskolan i Logdö och Lagfors, komminister 57. Kyrkoherde i Grundsunda 72, i Nätra sedan 80.

C. A. STRANDMARK.

Den 7 dec. fyllde häradshövding Carl Algot Strandmark 60 år. Stud. ex. 67, häradshöfd. i Flundre. Wäne och Bjerke här doms. 86. Sedan flere år stadsfullm. i Venersborg, mångårig led i styr. för Venersborgs h. flickskola.

K. A. L. ROSENQUIST AF ÅKERSHULT.

Den 19 nov. fyllde direktör Kjell Rosenquist 55 år. Ex. från Tekn. Högsk. 73. Anst. v. Svenska ensk. järnv.-byggn. 73-86. Trafikchef v. Uddev.-Vänersb.-Herlj järnv. 87-98, trafikchef o. verkst. dir. vid Mora-Väners järnv. sed. 98. Led. i K. dir. för Kristinehamns hosp.

C. A. W. FLENSBURG.

50 år fyllde d. 29 nov. första lifmedikus Carl Axel Wilhelm Flensburg Student 74, med. dr. 94. Prakt. läkare i Sthlm från 87, vid allm. garnisonssjukh. 88-90. 1a bat.-läk. vid Södermanlands reg. 90. Docent i pediatrik vid Karolinska Inst. 94. Bat.-läk. vid Göta litgarde från 95, förste lifmedikus 98.

F. A. O. BELFRAGE.

Den 8 dec. fyllde distriktsläkaren, med. lic. Fredrik Belfrage i Göteborg 65 år. Stud.-ex. 60, med. lic. 70, underläk. vid Akademiska sjukhuset i Uppsala 68-70, distriktsläkare i Göteborg sedan 70, innehade Hvasserska resestipendiet 74, med. hedersdoktor i Uppsala 93.

J. GRUGGEL.

Disponenten Johan Gruggel i Malmö fyllde den 29 november 55 år. Skapare och sedermera oafbrutet ledare af Tobaksfabriksaktiebolaget "Alliance" i Malmö. Har inlagt stora förtjenster om svensk tobaksodling såsom en fosterländsk näring.

E. EKEDAHL.

Den 4 dec. fyllde lektorn, kyrkoherde Esaias Ekedahl 50 år. Stud.-examen '6, fil. d. r. 86, prästvigd 90, lektor i kristendom och grekiska i Örebro 88, i kristendom och filosofi i Växiö samt kyrkoherde i Öjaby 90. Kontraktspäst 92-94.

G. BOTWIDSSON.

Den 21 nov. fyllde godsägaren Gustaf Botwidsson å Wittinge (Östergötland) 50 år. Flerårig ordförande i Wikbolandets hushållningsförening, ledamot i styrelsen för Norrköping-Söderköping-Wikbolandets järnvägar. Intresserad hortikultör.

(Forts. från sid. 157.)

"Å fy!" — Men innan hon hunnit hindra det, hade han tryckt sina läppar mot hennes mjuka arm. Så måste han försona sin skuld genom att ge henne en stor kvist äppelblom, och sedan gingo de i all sämja att hälsa godmorgon på söta mor.

Söta mor har något allvarligt att tala med Anne Sophie om. Anne Sophie skall gifta sig med baron Hall, säger hon. Anne Sophie ser helt häpen ut. Hon har nog sett baron Hall, han brukar spela kort och dricka toddy med far, men aldrig har hon drömt om att gifta sig med honom. Hon vill inte. Baron Hall är fyrtio år, han är stor och grof, och han talar alltid med en så stark röst. Anne Sophie tror nästan, att hon är rädd för honom. Men mor säger, att det inte går an att säga nej. Anne Sophie är van att lyda söta mor.

Anne Sophie springer uppför trappan till söta mor. Hennes ben darra, så att hon knappast kan gå. Anne Sophie har just träffat baronen. Hon gick fram till honom med nedslagna ögon, neg och sade alldeles som mor lärt henne. Men baron Hall tryckte henne så hårdt intill sig, att det gjorde ondt och kysste hennes

mun en, två, tre gånger. Då blef Anne Sophie så rädd, så rädd. Hans ögon glimmade så underligt, och han sade med sin grofva röst: — Så ja, pullan lilla, nu är hon min, ser hon. Anne Sophie kommer för att tala om allt för mor. Hon undrar hvad söta mor skall säga om detta, hon, som knappast vill låta kusin Kristian röra vid hennes hand. Och så berättar Anne Sophie med darrande röst för mor hvad som händt. Men mor blir ej förskräckt. — Ja, ser du, ni äro förlofvade nu, säger hon blott. Anne Sophie stirrar på mor. Men så brister hon ut i förtviflan.

— Söta mor, jag kan inte! Jag är så rädd! Kan jag inte få slippa, kan jag inte få stanna här?

— Det går inte för sig, säger mor. Anne Sophie skall vara förständig. Och då hon ser hur blek Anne Sophie är, tilläggger hon tröstande: — Tänk på, att du får rå om hela det vackra Löfberga, får gå klädd i sidenklädningar och ha egen kammarmjungfru.

Men Anne Sophie ser bara än mer förskrämd ut. — Å söta mor, söta mor, säger hon. Jag vill mycket hellre stanna hos er. Jag skall vara så snäll, jag skall sitta och sy hela dagarna och aldrig dansa mera

PORTRÄTTGALLERI

S. HERRLIN. †

Den 25 nov. afled f. kontr.-prost, kyrkoherden Salomon Herrlin vid 82 års ålder. Stud.-ex. 45, prästvid 47, komminister 64, kyrkoherde i Åshede sedan 83, kontraktsprost i Uppvidinge 85-03. Ordförande i Åshede Sparbank 85-1900, kommunalstämmans ordf. i Vaxtorp 70-83. Framstående jordbrukare.

F. G. RUNBOM. †

Den 18 nov. afled i Stockholm f. d. vägmästaren Frans Gustaf Runbom, vid 78 års ålder. Ertölld 44 anställning i Stockholms härväg, sedermera älderman och vägmästare, af hvilken befattning han var den sista innehafvaren. Anlitad i det kommunala lifvet.

PETER OLSSON. †

Filosofie doktorn Peter Olsson afled i Norrköping d. 25 nov. Född 33. Stud. i Uppsala 55, fil. kand. 63, fil. dr 66. Adj. vid Norrköpings h. allm. lärov. i biologi, kem. o. matem. 64. Tjänstledig för sjukdom fr o m. h. t. 95 Pensionerad den 1 okt. 02. Företagit flere resor för botaniska studier. Donator.

F. ANDERSON. †

Den 24 nov. afled i Halmstad lektor Fredrik Anderson vid 64 års ålder. Stud.-ex. 60, fil. dr 68, aman. vid astron. inst. s. å., doc. i astron. 70, ex. förest. för Lunds priv. elem.-skola 69-74. Lektor vid Halmstads h. a. lärov. 74 Led. af lärov.-kom. 82-84, led. o. ordf. i Halmst. stadsf., landstingsman m. m. Läroboksförlätare.

G. E. PETERSON. †

Den 19 nov. afled fabrikkör Gustaf Emanuel Peterson i Kristinehamn vid 72 års ålder. Led. af stadsfullm. sedan 72, led. af Handtverksfören. styr. 85-1900, dess ordf. 76-1883, led. af fattigvårdsstyr. Någon tid led. af drätselkammaren.

E. W. LILLESKÖLD. †

Den 26 nov. afled i Stockholm kamreraren i Sthms läns sparbank (sedan 77), Erik Wilhelm Lilliesköld, 67 år gammal. Student 59, kameral-ex. 61. L. tjänstgjorde i järnvägsstyrelsen 63-1900. I styrelsen för Stockholms köpmansbank. Ordförande i styr. f. Frimurarebarnhuset i Stockholm.

C. J. BERG. †

Den 10 nov. afled musikkdirektör C. J. Berg, född 49. Organistex. 71, musikkdirektörsex. 81. Musiklärare vid läroverk samt organist i Stockholm. Utgivit kvartetsamlingar för de allmänna läroverken.

P. R. WENNERQUIST. †

Den 25 nov. afled i Stockholm, redaktören i Svenska telegrambyrån Per Richard Wennerquist, f. 51 Stud. 73, folkskollärarex. 76, lärare i levande språk i Slöjdsk., sedermera Tekniska skolan o. s. v. 82-83 medarbetare i N. D. A. och Svensk läraretidn. Intr. 83 i Sv. teleg.-byrån. 91-93 styr.-led. i Publicistkl.

bara jag får slippa. Hennes ögon blicka stora och ångestfulla på mor, hennes lilla ansikte är alldeles hvitt.

Men då blir söta mor förargad. — Du är en liten gås, Anne Sophie, säger hon. Förstår du inte, att detta är den största lycka, som kunde hända dig? Nu vill jag inte höra talas om några barnsligheter mera.

Anne Sophie undrar om hon drömmer, om det verkligen är söta mor som talar, om det är hon själf, Anne Sophie, som står där så djupt olycklig. Men hon tiger. Hon är rädd för söta mor också. Hon ser, att mot detta finnes ingen hjälp.

Anne Sophie har fyllt sexton år, och äppelträden stå åter i blom. Men hon dansar ej längre på det daggvåta gräset i tunnsulade skor. Anne Sophie står brud i dag, hon är klädd i lång, hvit sidenklädning och har en tung guldkrona på hufvuder. Alla rummen äro prydda med äppelblom, stora kvistar öfver dörrarna, i vaser, öfver allt. Men Anne Sophie gläder sig ej åt de skära blommorna. Hon är ej glad, fastän man kysser henne ömt som aldrig förr, och fastän alla

tärnorna kasta beundrande och afundsjuka blickar på henne. Hon undrar själf, om hon är otacksam. Tänk så mycket gåfvor hon fått och så stolt hon borde känna sig att nu bli härskarinna på det ståtliga Löfberga! Hvad är hon rädd för? Hon vet det ej själf, känner blott att hon skulle vilja gömma sig djupt, djupt inne i skogen, där mörkret föll tätast, och där ingen kunde finna henne.

Men omkring henne är sol och lif, och hon ler och pratar, hon också. Å, detta hvita lilla ansikte med de stora, förskrämda fågelögonen! Men baronen märker ingenting. Han är röd af vin och ögonblickets berusning, och han lägger sin grofva arm om hennes smärta lif och kysser henne inför alla gästerna. Då känner Anne Sophie en smärta, som om hon måste skrika högt, måste bedja, bönfalla alla dessa människor om hjälp. Men hon tiger. Det tjänar till intet att bedja, då inte ens söta mor vill höra henne. Ingen är sig lik, intet är som förr. Kusin Kristian är också borta. — Anne Sophie vill icke se på de skära äppelblommorna.

* * *

Efter fotograf.

LYSGAS UR JORDEN.

Kilohä: Kem. A.-B. Bengt Silfverparre Sthlm.—Gbg.

Den första landtård i Sverige, som upplyses med gas direkt ur jorden torde vara Nya Vilhelmsfält vid Engelholm. Här borrades för många år sedan efter vatten, och då ett borrhål på 60 meters djup upptagits, råkades ett vattenförande lager, hvarifrån en stark vattenstråle uppsteg till 9 à 10 meters höjd ovan jordytan. Jämte vattnet uppsteg äfven gas, som vid antändning brann med låga. Då under årens lopp vattenmängden minskades mer och mer genom igenslamning i borrhålet och för några år tillbaka alldeles upphörde, förnyades i år borringen, hvarvid

åter såväl gas som vatten uppsteg. Gasen visade sig efter åtskilliga försök vara användbar för belysning, hvarför man beslöt begagna sig häraf för gårdens behof. En gasklocka på 800 liter uppsattes och därifrån leddes nu gasen in i samtliga stallar, där den matar 4 gasglödlampor på 110 normalljus styrka hvardera. Gasluset kan i fråga om styrka fullt tälla med elektriskt ljus. Gasen blir, till följd af den långa väg, den passerar genom vatten, fullkomligt renad. Sannolikt kan samma bliga och präktiga belysning efter undersökning åstadkommas på andra ställen i landet.

Anne Sophie vandrar i de stora salarna på Löfberga. Det är längesedan hon först trädde in där, och dock är det, som om allt ännu vore lika främmande. Allt är så skrämmande stort på Löfberga, inte en enda liten vrå att krypa undan i. — Anne Sophie har lärt sig mycket under dessa år. Hon vet nu, hvad de där skrämmande orden "nu är hon min" inneburo. Hon vet, hvad det ville säga att hvarken natt eller dag rå om sig själf, att aldrig en enda liten stund vara sin egen. Allt skall han ha, han som kallas hennes make, i hans våld är hon med kropp och själ. Hon känner sig som en stackars liten mussla, som suges ut af havets rofdjur. — Men hon söker i allt göra sin make till viljes nu, hon har för längesedan sett att motstånd tjänar till intet. En gång har hon stridit med honom, hon har bedt, hon har gråtit och fått böja sig. Det var då hon ej skulle få vårda sin förstfödde. Det anstod inte en friherrinna att sköta barn. Hade de inte tillräckligt med tjänare? Och trodde hon kanske, att hon skulle få försumma honom, sin man, för att hon födde en mängd barn till världen? Då teg Anne Sophie som så många gånger förr. Hon såg att hon var hjälplös.

Anne Sophie är mager nu, och hennes kinder ha inga rosor mera. Men ögonen kunna ännu lysa och läpparne le — ett fint vemodigt leende, — då hon ser på sina barn. Men baronen finner henne ej längre så tjugusande ung. Han njuter endast af den första dagfriska ungdomen, och så söker han den njutningen på annat håll. Då är det, som Anne Sophie för första gången reser sig upp emot honom, hon glömmer all fruktan, hon talar stolta, stränga ord. Baron Halls röda ansikte blir hvitt af vrede. Hon tror, att han skall döda henne. "Skall jag stå till svars inför dig?" hväser han mellan sammanbitna tänder. Och han tar henne på sina starka armar, bär ut henne och stänger in henne som ett vanartigt barn.

Anne Sophie låtsar aldrig om hvad som händt. Men hennes ögon ha förlorat sin glans, och kring de tunna läpparna har kommit ett drag af bitterhet.

Och åren gå, barnskaran växer med hvarje år, och Anne Sophie blir allt tunnare och blekare, hennes

ögon allt tröttare. Och då det elfte barnet kommit, är det slut. Hon ligger där så stilla, hennes huvud med det rika, gula håret hvilat tungt mot den hvita kudden. Hon är så tröt nu, Anne Sophie, att intet skrämmer henne mera. Hon är ej rädd för plågor och död, det finns endast ett, som skulle synas henne svårt, att lefva. Det rör henne föga, att baronen stormar och svär, att hon ej har rättighet att lägga sig och dö från allt. Hon känner, att han ej kan hindra henne från att nå den stora stillheten. Därute blomma äppelträden lika rikt som i hennes barndoms fridfulla dagar. Hon ligger och ser på de skära blomorna och glider så stilla in i det stora lugnet, i en frid, djupare än de ljusa barnaårens — —

— — — Men, kära barn du sitter ju och gråter! Mor stryker ömt håret ur min panna. Då vaknar jag upp ur mina drömmar. Än en gång ser jag på det lilla medaljonsporträttet framför mig, så gömmer jag det långt, långt inne i sin låda.

Men ofta, då jag betraktar farmors porträtt med de hopknipna läpparna och de trötta ögonen, tycker jag mig därbakom skymta ett mjukt litet ansikte med halföppna läppar och ett par ögon, glittrande af skälmskhet och lefnadslust.

VIII ÅRG. 10:E HÄFT. INNEHÅLLER:

Per Johan Bråkenhielm. — "Oscar Is minne" firar 30 årsjubi leum. — Frithiof Hellberg. † — Härtigparets af Västergötland nya Djurgårdshem. — Oscar Andersson. † — I Amerika upp-buren landsman. — Geheimemedicinalrådet Passow. — Svensk öflogsman i Tanger. — "Gamla porträtt" af Sten. — Statyf-täckning i Lund. — Sveriges första elektriska normalspåriga järnväg. — Trenne af årets Nobelpristagare. — Ryska kadet-ter aflägga sin tro- och huldhetsed. — Den fruktansvärda ex-plosionen i Annen. — Processen mot Köpenick-kaptenen. — Den Amerikansk-Japanska spänningen. — Jordanvatten till Amerika — Veckans porträttgalleri. — Lysgas ur jorden.

Obs! Återgifvande af text eller illustr. ur H. 8. D utan särskildt medgifvande förbjudes

F. A. B. HVAR 8 DAGS TRYCKERI, GÖTEBORG. 1906.